

תת"ע 6414/06/22 - עותמאן כבהה נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 6414-06-22 מדינת ישראל נ' כבהה
תיק חיצוני: 10122060022

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	עותמאן כבהה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.7.22, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, הצהיר המבקש, כי נודע לו על פסק הדין ביום 22.8.22 ופנה לעו"ד אשר הגיש יפוי כח בתיק; ובתיק הופקד ביום 22.8.22 יפוי כח; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 **חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל** (נבו 12.05.2022)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט (הכולל את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה, תאריך ושעת המסירה, שם עובד הדואר וחתימתו, וחתימת המקבל) הזמנה לדין נמסרה ביום 12.12.21 למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור

עמוד 1

המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט החתום, על פניו, על ידי המבקש; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט והחתימה על אישור המסירה אינה חתימתו, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019); וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 **רביע נ' מדינת ישראל**, 13.6.21, כב' השופט מאזן, בפסקה 6.

וראו גם עפ"ת (מחוזי מרכז) 4733-12-22 **ונטורה נ' מדינת ישראל**, 4.1.23: "משכך, לא ראיתי מקום לשעות לטענה זו, שנטענה בפניי כלאחר יד, שעה שעומדת מנגד החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי, ומשלא ניתן על ידי המערער כל הסבר לנסיבות החתימה, והמערער לא ערך במועד, בירור בדואר בעניין זה."

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינינו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו "טענות טובות המעמידות בספק את עצם ביצוע העבירה" (סעיף 7 לתצהיר המבקש), ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

יפים לעניינינו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020): "המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין."

גם העונש שהושת על המבקש (הקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה) אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.